

C184 – BUI12

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

21 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over noodhulp voor Oost-Afrika	1
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toeristisch onthaal	4
Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de promotie van China als investeringsland en groeiende handelspartner voor Vlaamse bedrijven	10

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over noodhulp voor Oost-Afrika

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

– *De heer Jan Loones treedt als waarnemend voorzitter op.*

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb deze vraag al een tijd geleden ingediend, de actualiteitswaarde is al enigszins gedaald. Sinds eind februari horen we steeds meer berichten over de rampzalige situatie in Oost-Afrika. Er heerst een grote droogte die spijtig genoeg hand in hand gaat met hongersnood.

Volgens sommige bronnen dreigt vooral in Burundi, Kenia, Tanzania, Somalië en Zambia een humanitaire catastrofe. Zonder onmiddellijke hulp zouden elf miljoen mensen het slachtoffer worden van hongersnood. Ik las ook dat twee derde van de veestapel in Kenia vóór april – het begin van de regentijd – zou sterven. Het zijn allemaal alarmerende berichten.

In uw beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking stelde u als criterium voor het succesvol verlenen van noodhulp dat humanitaire acties bij voorkeur uitgevoerd worden door ngo's die ervaring op dit domein kunnen aantonen. U stelt ook kwaliteitseisen op drie domeinen: garanties van non-discriminatie, gelijkheid en onbezoldigde hulp; garanties over de doelmatigheid en de efficiëntie van de hulp en garanties over de duurzaamheid van de hulp.

In 2004-2005 voorzag u onder meer in noodhulp voor Tsjaad, Darfur, Nyankunde, Congo, Malawi, Zimbabwe, West-Afrika en Mali.

Misschien is mijn eerste vraag al gedateerd, maar dat hoor ik dan wel van u. Bent u van plan om in 2006 voor Oost-Afrika een budget uit te trekken om de strijd tegen de hongersnood aan te gaan, via uw eigen begroting of via internationale organisaties?

Hebt u hierover reeds overleg gepleegd met de bevoegde federale minister? Ik heb gelezen dat minister De Decker 15 miljoen euro geschonken heeft via het Wereldvoedselprogramma en de FAO. Welke partners zou u eventueel aanspreken om ervoor te zorgen dat deze hulp voldoet aan de vooropgestelde criteria?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in verband met de vraag voor noodhulp voor de getroffen gebieden heb ik enerzijds een opmerking en anderzijds een bijkomende vraag.

In de eerste plaats worden we nu geconfronteerd met een uitdeinende oorlog tussen Soedan en Tsjaad, twee landen die aanspraak maken op noodhulp. Ik citeer hierbij een krantenartikel van gisteren 20 maart: 'In de luwte van de media-aandacht gaat de situatie er voor de bevolking met de dag op achteruit. Volgens de International Crisis Group (ICG) is de toegang tot humanitaire hulp de afgelopen twee jaar nooit zo slecht geweest als nu. Vooral het zuiden en het westen van Darfur wordt geplaagd door complete wetteloosheid. Hoewel ook de rebellen zich niet houden aan het staakt-het-vuren, dat alleen op papier bestaat, is de belangrijkste aanstoker van de ellende volgens de ICG de Soedanese regering. Khartoem doet geen moeite om de situatie te stabiliseren en om de milities in te tomen. Integendeel, het regime ondersteunt de Janjaweedmilities die dorpen aanvallen.'

We mogen niet voorbijgaan aan de schrijnende toestand van de weerloze en onschuldige burger die al meer dan twee jaar het slachtoffer is van deze oorlog, maar ik stel me toch vragen over de bereikbaarheid van deze mensen voor onze hulp. Zowat een jaar geleden, op 22 februari 2005, stelde ik u al een vraag over de noodhulp aan de Soedanese vluchtelingen.

Ik citeer uit uw antwoord: 'Op het einde van 2004 heb ik steun verleend aan twee noodhulpprojecten voor Darfur. Het eerste is een project van het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal voor een bedrag van ongeveer 150.000 euro. Het gaat hierbij om noodhulp voor de ondersteuning van de ontheemden

en de kwetsbare gemeenschappen in de gastdorpen. Het programma voorziet in het lenigen van de meest essentiële noden zoals onderdak en hulpgoederen voor 300.000 mensen en water en sanitaire noden voor 500.000 mensen.

Een tweede project was van Artsen Zonder Grenzen en bedroeg 150.000 euro. Daar is de doelgroep de ontheemde bevolking van de regio van Darfur die de dorpen is ontvlucht. Hun totale aantal wordt geschat op 1,2 miljoen waarvan 65.000 in Kebkabyia, 25.000 in Serif Umra en 40.000 in Komra.

Noodhulpprojecten worden aangerekend op een subsidieallocatie. Dit betekent dat het niet om een schenking gaat, maar om een project dat na afloop moet worden verantwoord. Bij de ondertekening van het besluit wordt 90 percent van de subsidie uitbetaald. Het saldo van 10 percent wordt pas uitbetaald nadat de organisatie onder andere een narratief verslag indient over het verloop van de actie en een factuurlijst met kopieën van de facturen die de uitgaven staven.

Bovendien moet het Rekenhof zijn goedkeuring geven over de controle uitgevoerd door de administratie. Er is dus een dubbele controle.

De coördinatie van de hulpverlening in Darfur wordt georganiseerd via de plaatselijke vertegenwoordigers van OCHA (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs) die regelmatig overleg plegen met de andere aanwezige ngo's.

Wat de voedselhulp betreft, is er nauw overleg met het wereldvoedselprogramma van de VN. De verdeling van de maandrantsoenen in de getroffen gemeenschappen gebeurt zonder voorafgaande registratie en in overleg met de dorpsversten. De hulporganisaties zien er uiteraard op toe dat de voedselhulp terecht komt bij die mensen die het echt nodig hebben.'

Aangezien de ICG stelt dat 'de toegang tot humanitaire hulp de afgelopen twee jaar nooit zo slecht geweest is als nu en dat vooral het zuiden en het westen van Darfur wordt geplaagd door complete wetteloosheid', heb ik toch wel enige bijkomende vragen.

Aangezien noodhulpprojecten worden aangerekend op de subsidieallocatie en erover door de verkrijgende hulporganisaties de nodige verantwoording dient te worden afgelegd, zou ik graag vernemen of dit inmiddels gebeurde voor de in 2004 en 2005 aan

Rode Kruis-Vlaanderen Internationaal en Artsen Zonder Grenzen toegekende sommen? Welke zijn de resultaten hiervan?

Door de aanhoudende oorlogssituatie tussen Soedan en Tsjaad en het feit dat in de hulpbehoevende streek een volkomen wetteloosheid heerst, vraag ik mij af hoe u de bevolking met uw noodhulp zult bereiken en welke garanties u kunt inbouwen dat deze hulp niet in verkeerde handen zal terechtkomen?

Bent u van plan om aan de ambassadeurs van Soedan en Tsjaad een brief te schrijven om uitleg te vragen over de situatie en desgevallend aan te dringen op hun tussenkomst bij hun respectieve overheden om de nodige garanties te krijgen opdat uw hulp op de juiste plaatsen terechtkomt?

De voorzitter: Collega's, ik wil er op wijzen dat volgens het Reglement aansluitende vraagstellers slechts 2 minuten spreektijd hebben. Bovendien moeten bijkomende vragen hetzelfde onderwerp betreffen.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Poleyn, volgens de World Hunger Map van het Wereldvoedselprogramma wordt op dit ogenblik niet alleen oostelijk Afrika geconfronteerd met heel zware problemen ten gevolge van een grote droogte.

In het oosten van Afrika gaat het om Eritrea, Ethiopië, Somalië, Rwanda, Burundi, Tanzania, Kenia en Soedan. Die landen tellen meer dan 20 percent hongerigen onder de bevolking. Dat is ook het geval in Centraal-Afrika, meer bepaald in de Centraal-Afrikaanse Republiek, de Democratische Republiek Congo, de Republiek Congo, Kameroen en Tsjaad. In Zuidelijk Afrika gaat het om Angola, Mozambique, Zimbabwe, Botswana, Madagaskar, Zambia, Namibië en Malawi. In West-Afrika gaat het om Sierra Leone, Liberia, Mali, Niger, Guinee, Senegal, Gambia en Togo. In andere werelddelen, kampen ook landen als Afghanistan, Jemen, Korea en Haïti met extreme voedseltekorten.

Uiteraard kunnen wij met onze heel beperkte Vlaamse begroting onmogelijk ingaan op elke – terecht – vraag naar voedselhulp voor al deze getroffen gebieden. We werken aan de hand van criteria. In principe moet het ook gaan om een verergering van de toestand. We maken het onderscheid tussen structurele situaties – waarvoor we ontwikke-

lingssamenwerking hebben – en acute verergeringen die aanleiding kunnen geven tot noodhulp. In heel veel landen is er sprake van een acute verergering, vaak ten gevolge van externe factoren. Aan de hand van de criteria beslist de regering om al dan niet een humanitaire hulpactie op te starten.

We werken samen met een aantal ngo's. De lijst werd samen met DGOS samengesteld. De ngo's moeten beantwoorden aan een aantal criteria en moeten waarborgen bieden. Het is een niet-limitatieve lijst. Op de lijst staan Rode Kruis-Vlaanderen Internationaal, Oxfam-Solidariteit, Caritas Internationaal Hulpbetoon, Artsen Zonder Grenzen, Memisa, Socialistische Solidariteit, Fonds Voor Ontwikkelingssamenwerking en Unicef. Vaak zijn het dezelfde organisaties die projecten indienen: Rode Kruis-Vlaanderen, AZG, Oxfam, Memisa. Natuurlijk kunnen we naargelang de regio afwijken van de lijst.

We hebben ook al gewerkt met het Wereldvoedselprogramma van de VN. Die organisatie is in deze een goede partner omdat ze coördinerend op kan treden, andere ondersteunende maatregelen kan nemen en een beroep kan doen op andere middelen. Heel vaak worden we immers geconfronteerd met gebieden waar niet alleen honger heerst, maar waar er ook conflicten, een burgeroorlog of allerhande moeilijkheden zijn die de toestand erger maken.

In principe nemen we zelf het initiatief. Ngo's kunnen ook een voorstel indienen en een vraag tot ons richten. Ik heb tot nog toe geen concrete vraag gekregen met betrekking tot de situatie in Oostelijk Afrika. Wel heb ik de noodkreet gehoord vanwege het Wereldvoedselprogramma.

Ik heb beslist om 150.000 euro uit te trekken en om samen te werken met de Wereldvoedselorganisatie zodat zij coördineert. De omvang van de dreigende ramp noopt immers tot doorgedreven internationale coördinatie. Hierover verschenen ook krantenartikelen en kaarten waarop Afrika in beeld wordt gebracht. Op bepaalde kaarten wordt bijna heel Afrika als potentieel hongergebied ingekleurd. De toestand is werkelijk heel schrijnend. Ik heb aan mijn kabinet gevraagd om een dossier voor te bereiden en om met het Wereldvoedselprogramma te werken.

Ik heb dit nog niet eerder bekendgemaakt omdat u hierover een vraag had ingediend. De situatie is schrijnend en u hebt gelijk om er de aandacht op te vestigen. We zullen met onze bescheiden middelen een bijdrage leveren. Dit is reeds het derde of

het vierde project dat we dit jaar steunen. We hebben Memisa in Congo gesteund en hulp geboden aan de Zambiaanse vluchtelingenkampen. We maken er werk van. Onze vorige ervaring met het Wereldvoedselhulpprogramma was positief.

Mijnheer Vrancken, het is niet omdat het in het Reglement staat, maar zelfs als ik zou willen antwoorden op uw vragen, zou ik dat niet kunnen. Ik stel voor dat u uw vragen schriftelijk indient, want het zijn heel concrete vragen. Er is wel een verband met noodhulp, maar ik kan niet paraat antwoorden op dergelijke gedetailleerde vragen over de controle op en afrekening van noodhulpprogramma's voor bepaalde gebieden door bepaalde organisaties.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dank u voor het antwoord. Ik ben blij te vernemen dat u zicht op een situatie tracht te krijgen wanneer u door de media wordt gealarmeerd. U zoekt uit welke vragen er zijn en wat er eventueel kan gebeuren. Natuurlijk zijn de middelen van het kleine Vlaanderen heel beperkt.

Het is goed dat er wordt samengewerkt met een VN-organisatie en dat we onze beperkte middelen zo internationaal mogelijk gecoördineerd ter beschikking stellen. Deze voormiddag hebben we in het Federaal Adviescomité voor Europese Aangelegenheden een vergadering kunnen bijwonen met Europees Commissaris Louis Michel. Hij vertelde dat hij juist terug is van een congres in Nairobi. In de kantlijn vermeldde hij dat vanuit de Europese Commissie heel hard wordt gewerkt aan structurele voedselzekerheid. Zo wordt geprobeerd om op allerlei manieren de voedselzekerheid in heel Afrika te ondersteunen. Dat is belangrijk en het is een goede zaak dat er op Europees niveau overleg wordt gepleegd om hongersnood te vermijden.

Ik verwijs even naar de aandacht voor het Zuiden in de media. We worden door de media over bepaalde conflicten gealarmeerd – zoals dat nu het geval is –, maar wellicht zijn er nog veel conflicten waar we amper iets over weten. De beslissing wat er op onze agenda komt, is altijd arbitrair. We richten ons op wat door de filter van de media komt, al is het op zich natuurlijk goed dat de media ons informeert.

Inzake droogte en veranderingen in het klimaat kunnen wij invloed uitoefenen. We moeten niet alleen hulp bieden bij het lenigen van de ergste noden bij

een hongerprobleem, maar we moeten ook iets doen om grote klimatologische veranderingen die tot hongersnoden leiden, te vermijden. Ik verwijs naar het belang van een goede verstandhouding tussen u als minister van Ontwikkelingssamenwerking en de ministers die verantwoordelijk zijn voor het milieubeleid en het internationale aspect ervan. Ook het Vlaamse aspect van het milieubeleid is van belang. De wereld is immers één ecologisch systeem. Alles is met alles verbonden. Ons gedrag in Europa heeft invloed op de rest van de wereld. Ik pleit voor een goede ‘coherentietoets’ of een of andere praktische manier om met uw collega’s te overleggen zodat het beleid in dezelfde richting gaat. Volgens de nota Duurzame Ontwikkeling is het de bedoeling om eens te bekijken of een toets, een criterium of een beleidsmaatregel kadert in het concept van duurzame ontwikkeling. Dat komt wellicht een beetje op hetzelfde neer.

Ik denk ook aan het nieuwe instituut dat we hebben opgericht: het Vlaams Vredesinstituut. Het betreft immers heel vaak landen waar ook conflicten zijn. Het is heel moeilijk om in te grijpen in landen met weinig infrastructuur, met een burgeroorlog of met massa’s vluchtelingen die zich over de landsgrenzen heen verplaatsen. We moeten werken aan conflictpreventie en aan het stimuleren van de vrede.

Mijnheer de minister, ik houd het hierbij. Ik verwacht geen concrete antwoorden of oplossingen, want dit waren slechts een aantal bedenkingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over toeristisch onthaal

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega’s, ik hoop degenen die zich bezighouden met het beleidsdomein toerisme niet te overtuigen van de meerwaarde die toerisme bezit binnen onze Vlaamse economie. De visies van de partijen hierop zijn gelijklopend.

Mijnheer de minister, zoals u al diverse malen stelde, blijft de sociale en economische impact van toerisme

in Vlaanderen groeien. Toerisme is een stabiele factor binnen de Vlaamse economie, waarvan de activiteiten weinig of niet te delokaliseren zijn – een trend die we steeds meer zien in andere economische sectoren. De werkgelegenheid binnen de toeristische sector neemt nog steeds toe. Dat is uiteraard ook bijzonder positief voor de tewerkstelling van laaggeschoolden in ons land. Terwijl toerisme als economische sector in het verleden – misschien ook hier – wat meewarig werd bekeken, groeit stilaan het besef dat het een niet te onderschatten sector is in onze Vlaamse economie.

We hebben het in deze commissie al vaak gehad over de promotie van Vlaanderen in het buitenland en over het verkennen van nieuwe en verre landen. Vandaag wil ik het echter hebben over de promotie van Vlaanderen in ons eigen land, want dat is een niet te onderschatten factor bij de verdere groei van de sector. We konden dit trouwens ook al lezen in uw beleidsbrief onder de titel ‘Vlaanderen als kwaliteitsbestemming op de kaart zetten’.

Bij de promotie van Vlaanderen bij buitenlandse toeristen vormen de belangrijkste toegangspoorten zoals de luchthaven van Zaventem een niet te onderschatten aspect van het totale toeristische onthaal in Vlaanderen. Maar toeristisch onthaal in Vlaanderen gaat natuurlijk over meer dan alleen maar over onze toegangspoorten.

De problematiek van het toeristisch onthaal werd reeds een eerste maal besproken tijdens de behandeling van de beleidsnota Toerisme 2004-2009. U antwoordde toen dat er een werkgroep werd opgericht binnen Toerisme Vlaanderen met de naam ‘Toeristisch Onthaal’. Die zou niet alleen de belangrijkste toegangspoorten doorlichten vanuit toeristisch oogpunt, maar zou ook een algemene vernieuwende strategie ontwikkelen op het vlak van het toeristisch onthaal in Vlaanderen. Na de evaluatie van de resultaten zou u de nodige maatregelen treffen.

Een jaar later meldde u in een antwoord op een vraag van de heer Verstreken dat de werkgroep nog steeds geen resultaten kon voorleggen en de hele kwestie kwam opnieuw ter sprake bij de bespreking van de recentste beleidsbrief. Misschien ligt het aan mijn beroepsverleden in de privé-sector en wil ik wat te snel gaan, maar het lijkt me logisch dat de werkgroep Toeristisch Onthaal anderhalf jaar na zijn oprichting tot conclusies komt.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken inzake de werkgroep? Zijn er eindelijk resultaten

bekend en zo ja, welke en hoe zult u ze implementeren? Hoe zult u uw aangekondigd beleid 'Vlaanderen als kwaliteitsbestemming op de kaart zetten' implementeren?

Wat met de promotie van Vlaanderen bij onze belangrijkste toegangspoorten en meer bepaald in Zaventem? Over Zaventem heeft mijn fractie een voorstel van resolutie ingediend. De realiteit op de luchthaven is ondertussen gewijzigd doordat de standen van Wallonië en Brussel zijn veranderd. De resolutietekst is daardoor op bepaalde punten achterhaald. Bij de bespreking van de beleidsnota zei u dat u niet bereid was om ook een Vlaamse stand in te richten omdat die te weinig meerwaarde zou bieden. U vertelde dat in het verleden werd gewerkt met zo'n stand, maar dat er slechts een paar contacten per dag waren. U had het wel over de eventuele inplanting van een infozuil op de luchthaven van Zaventem en op andere plekken zoals onze havens, spoorwegstations en andere belangrijke toegangspoorten.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb hierover al vragen gesteld. Ik zal een vraag herhalen die ik een aantal weken geleden stelde over de openingsuren van het toeristische kantoor op de Grasmarkt. Werd ondertussen al bepaald of het kantoor ook op zondag open zal zijn? Dat kan immers heel belangrijk zijn voor de toeristen die ons land binnenkomen.

Ik beaam het verhaal van de heer Sintobin over Zaventem. Gisteren was ik toevallig op een bijeenkomst waar ook iemand aanwezig was van OPT, de Waalse tegenpool van Toerisme Vlaanderen. OPT gaf een uiteenzetting over de belangrijke stappen die het zal ondernemen om het toerisme in Wallonië te bevorderen. OPT heeft zelfs een nieuwe brochure gemaakt die niet alleen in de luchthavens wordt verspreid, maar ook in alle tankstations langs de autosnelwegen. In de brochure staan niet alleen alle hotels en adresjes van Wallonië, maar is er nog voldoende ruimte voor adverteerders om tegen betaling hun eigen stekje wat meer toe te lichten.

Ook in het buitenland hanteert men diezelfde normen. Als ik in Frankrijk een plaats zoek om te overnachten, lukt dat zonder enig probleem. Ik stop hier en daar en overal liggen brochures klaar. Volgens OPT brengen de standen op Zaventem heel wat op.

Ik vraag me af hoe dat bij ons zit. Zijn daar studies over gemaakt? Wat is de impact op het toerisme in Vlaanderen? Een enquête bij de binnenkomende toeristen zou meer opheldering kunnen verschaffen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik wil vooreerst gewoon even wijzen op de vragen en gesprekken die er hierover reeds zijn geweest in de loop van vorig jaar.

We stellen daarnaast ook vast dat Vlaanderen bij de buitenlandse toeristen met een imago-probleem kampt. In buitenlandse reisbrochures lezen we maar al te vaak dat Vlaanderen niet de moeite van een bezoek waard is, met uitzondering van Brussel en de kunststeden. Verder valt hier niets te beleven; Vlaanderen krijgt zelfs het stempel 'saai' opgeplakt. We moeten aan ons imago in het buitenland werken. Allerlei vormen van promotie zijn welkom. De suggesties van mevrouw Demeulenaere lijken me zinvol. We mogen een beetje meer chauvinistisch zijn. Ik vraag u om meer en betere promotie, mijnheer de minister.

De heer Jan Loones: Uiteraard zijn de toegangspoorten van enorm belang, mijnheer de minister. Dat is lang niet alleen de luchthaven, ook de wegen en de autosnelwegen tellen mee. Ik denk met spijt terug aan de tijd dat we op de grens tussen Vlaanderen en Frans-Vlaanderen een toeristische site Het Groot Moerhof wilden uitbouwen. Jammer genoeg is dat project op het laatste nippertje nog gesneuveld.

In het eerste tankstation dat men op de A18 vanuit Frankrijk passeert, is nu al toeristische documentatie voorradig. Het spreekt vanzelf dat de gemeentelijke toeristische dienst daar zelf voor zorgt. We maken niet alleen voor onszelf reclame.

In deze tijd moeten we vooral werk maken van onze onthaalsite op internet. Ik herinner me een ontmoeting in Bern in 2003. Dat jaar vond de eerste editie van Beaufort plaats. In Bern had men de Vlaamse toeristische site bezocht en had men de indruk dat Vlaanderen en vooral de kust bruisde van de hedendaagse kunst. Hier was nog niet eens iedereen op de hoogte van Beaufort. Vannacht ging al een happening in het kader van Beaufort door. Een aak, een binnenschip van 39 meter, zal het strand tussen Koksijde en Oostduinkerke sieren. Dergelijke evenementen kunnen heel wat teweegbrengen en zijn belangrijk qua trendsetting.

Brussel speelt uiteraard een voorname rol. Ik heb een vraag om uitleg ingediend, maar om reglementaire redenen kan ze nu nog niet worden behandeld. Ik zou graag eens de totale situatie van Brussel binnen het Vlaamse toerisme overlopen, met inbegrip van de kwestie van onze onthaalpunten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

– *De heer Karim Van Overmeire treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister Geert Bourgeois: Collega's, ik verwijs in de eerste plaats naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Verstreken in oktober 2005.

De werkgroep Toeristisch Onthaal is gestart midden 2005. Voordien was het een werkgroep binnen Toerisme Vlaanderen. De werkgroep wordt geleid door Toerisme Vlaanderen, maar er wordt samengewerkt met vertegenwoordigers van de kunststeden, van de kust en van de regio's op provinciaal en stedelijk niveau. De werkgroep moet zich toeleggen op het creëren van een hernieuwd overkoepelend Vlaams netwerk op het vlak van toeristisch onthaal. Dat netwerk moet ruimte laten voor een gedifferentieerde aanpak.

De werkgroep werkt vanuit de volgende vijf strategische doelstellingen: ten eerste, een operationeel totaalconcept voor het toeristisch onthaal op Vlaams, provinciaal, regionaal en lokaal niveau met de uitgelijnde erkenning van de specificiteit van de kantoren; ten tweede, het maximaliseren van het toeristisch potentieel van Vlaanderen door de uitbouw van een kwaliteitsvol en gastvrij onthaal tijdens de volledige reiscyclus; ten derde, het voorzien in een optimale en totale dienstverlening voor de verschillende bevolkingsgroepen met oog voor zowel economische als duurzame doelstellingen; ten vierde, het beïnvloeden van het reisgedrag van de bezoekers en dit zowel qua geografische spreiding, het visiting management, als qua duur, het verlengd en herhaald bezoek; en ten vijfde, het bewaren van eigenheid van de toeristische sector ten opzichte van de andere sectoren zoals cultuur, zowel op Vlaams als op regionaal niveau, en zowel op het vlak van het toeristisch onthaal als op ruimer niveau.

De werkgroep heeft al heel wat thema's besproken: missie, strategische doelstellingen, plan van aanpak, twee praktische voorbeelden van werking van toeristische diensten, namelijk van Antwerpen en

Oostende, een eerste benadering van de kwestie Zaventem en de toegangspoorten, evaluatie van de In&Uit-formule, tewerkstelling in de cultuursector als mogelijke opstap voor toerisme, classificatiecriteria van de bestaande kantoren, het onthaalnetwerk en de professionalisering van de toeristische sector, de erkenningscriteria voor toeristische infokantoren. Op 19 mei eerstkomende is er nog een vergadering over toeristische informatie en faciliterende instrumenten zoals databanken, signalisatie, nieuwe media, taalwetgeving enzovoort.

De geïntegreerde aanpak van de werkgroep maakt dat er al deelresultaten zijn, maar dat die slechts één hecht resultaat worden bij bundeling ervan. Toerisme Vlaanderen meldt mij dat ik tegen de zomer een totaaladvies krijg over alle nieuwe te nemen initiatieven inzake toeristisch onthaal. Ondertussen wordt er mij natuurlijk gerapporteerd over de vorderingen van de werkgroep.

Voor de volledige implementatie is het nog te vroeg. Toch tekenen er zich al enkele interessante sporen af op het vlak van nieuwe criteria inzake erkenning van toeristische kantoren, tewerkstelling in die kantoren, de integratie van de In&Uit-formule in de erkenning van de kantoren, internationaal toeristisch onthaal in de zogenaamde toegangspoorten van Vlaanderen.

Ik heb hier al eerder meegedeeld, onder andere in oktober 2005, dat onthaal via een fysieke balie niet meer van deze tijd is en daarenboven ook veel te duur is. Ik hoor hier ook geen argumenten die het tegendeel zouden aantonen. Mocht u bewijzen hebben dat dit werkelijk zeer efficiënt is, laat me dat dan weten. Naar mijn aanvoelen is dat niet zo. Het overgrote deel van de reizigers plant zijn bezoek vooraf, boekt zelf vooraf en weet waar men naartoe gaat. Toen Vlaanderen nog een infokantoor had in Zaventem, werd het personeel heel vaak geconfronteerd met praktische vragen en heel weinig met vragen naar toeristische informatie. De via internet altijd maar beter geïnformeerde reiziger heeft er kennelijk weinig behoefte aan in de belangrijkste aankomstplaats van Vlaanderen toeristische informatie op te vragen aan een bemande balie. In de praktijk komen er vooral vragen over transportmogelijkheden, over waar het sanitair zich bevindt, en dergelijke meer.

U kent dat wellicht uit eigen ervaring. Ik denk niet dat er velen aankomen in een luchthaven en nog alles moeten regelen voor hun verblijf. Het is altijd mogelijk, maar de modale toerist heeft – eens aangekomen

in de luchthaven – maar één betrachting en dat is zo snel mogelijk alle formaliteiten afhandelen en zijn logies gaan opzoeken.

Bovendien kost zo'n bemande balie handen vol geld. Er moet 7 dagen op 7 en 24 uur per dag iemand aanwezig zijn. Een luchthaven valt immers nooit stil. U moet maar eens navragen in een verzorgingsinstelling wat het kost om een dienst te bemannen in een continuïteitstelsel. Zelfs al zouden we de openingsuren beperken tot 15 à 16 uur per dag, dan nog zou de kostprijs al vlug de gemiddelde prijs van een van onze buitenlandkantoren benaderen. De kosten daarvoor bedragen ongeveer 250.000 euro op jaarbasis, maar een buitenlandkantoor genereert een enorme return, veel meer dan een infobalie op Zaventem.

Mijn voorganger in deze functie, minister Landuyt, heeft op een vraag van de heer Loones ooit geantwoord dat het aantal bezoekers aan de Waalse stand op Zaventem 3000 bedroeg in de periode 1 januari tot 31 maart 2000. Dat is zeer gering vergeleken met de infokantoren in de steden. Dat staat ook absoluut niet in verhouding tot de kostprijs. Dat zijn 12.000 bezoekers op jaarbasis. In de toeristische steden zijn dat er honderdduizenden. Toerisme Vlaanderen had ooit een infostand op de luchthaven van Zaventem. Die is opgedoekt na een kosten-batenanalyse. De middelen konden veel efficiënter worden ingezet. Volgens mij was dat een wijze beslissing.

Een ander aspect dat hier vaak aan bod komt, is de zichtbaarheid op de luchthaven. We zien daar immers wel publiciteit voor Wallonië. Waarom kan Vlaanderen dat niet doen? Toerisme Vlaanderen heeft daar in mijn opdracht een studie over laten uitvoeren. Het bureau DVN heeft een onderzoek gedaan naar potentieel en kostprijs van visuele aanwezigheid op de luchthaven van Zaventem. Er werd aan DVN gevraagd om de advertentiemogelijkheden uit te pluizen en eventueel een voorstel van concrete aanpak te formuleren.

De studie geeft enigszins inzicht in het profiel van de 16 miljoen passagiers op Zaventem. Ze schetsen Brussel als diplomatiek centrum. Het gaat groten-deels om hoger opgeleide passanten. Volgens het rapport kunnen we op bepaalde plaatsen aankondigingen plaatsen waar BIAC die ruimte aanbiedt. Het bureau formuleert voorstellen met de pro's en contra's en vermelding van de kostprijs. Die varieert van 100.000 tot 140.000 euro, exclusief BTW. Daar komen nog voorbereidings- en productiekosten bij

zodat we aan 150.000 tot 200.000 euro komen, inclusief BTW. Dat is de prijs voor aanwezigheid op één plaats. Dat is ook ongeveer de prijs voor ons kantoor in Milaan bijvoorbeeld. Laten we op een drietal plaatsen zo'n advertentie aanbrengen, dan belopen de kosten ongeveer 500.000 euro op jaarbasis. Dat zijn grote bedragen zonder dat we het effect ervan kennen. Dat zouden we dan nog aan specialisten moeten vragen.

Bedrijven met een groot budget kunnen dat natuurlijk wel. Zo is MasterCard bijvoorbeeld wereldwijd bekend. Het repetitieve element zal voor die onderneming wel degelijk een effect hebben. Voor ons als Vlamingen heeft een affichering op Zaventem vooral een psychologisch effect. De return van de investering zou echter wel eens heel ontmoedigend kunnen uitvallen. Het zou ook nog eens gaan om een campagne die ten koste gaat van bestaande initiatieven. U weet dat Toerisme Vlaanderen een samenwerkingsakkoord heeft met BIAC. Dat zal onderzoeken of we aan een goedkoper tarief kunnen adverteren. Dat is nog zeer voorwaardelijk. Als we een mooi aanbod krijgen, zullen we dat bestuderen.

Ik zal uw suggesties overmaken aan Toerisme Vlaanderen. De marketing gebeurt al op een zeer professionele manier en wordt permanent geëvalueerd. De budgetten moeten marketingmatig zeer efficiënt worden besteed. Ik sluit niet uit dat sommige initiatieven, zoals informatie langs de autowegen, kunnen bijdragen tot succes, maar het effect zal niet reusachtig groot zijn.

Wij proberen permanent aan ons imago te werken, mijnheer Verstreken. Ik zou graag willen dat u me de publicaties bezorgt waarin Vlaanderen als saai wordt beschreven.

De heer Jan Loones: Dat stond vandaag in de krant De Morgen. Het gaat vooral over jongerentoeerisme. Een bureau heeft alle gidsen onderzocht. Het ging na met welke platitudes alle regio's worden beschreven. Toerisme zit in de sfeer van de doodoeners.

Minister Geert Bourgeois: In Groot-Brittannië kreeg ik de boodschap dat 'Belgium boring' is, maar ik hoorde het tegendeel over Vlaanderen. Hoe dan ook zijn dergelijke informatie of studies altijd welkom, als elementen van onderzoek. De opdracht van Toerisme Vlaanderen is om als professioneel agentschap met moderne methodes aan ons imago te werken. Het moet journalisten en specialisten naar

hier halen zodat deze een totaalbeeld krijgen en hun lezers, kijkers en luisteraars motiveren om naar hier te komen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik ben blij dat de eerste resultaten van de werkgroep binnenkomen. Voor mij bestaat er nog altijd verwarring over het tijdstip van de oprichting. Ik dacht dat dit al gebeurd was bij de bespreking van de beleidsnota. Dat is maar een detail.

Ook ik ben ervan overtuigd dat de werkgroep al goed werk geleverd heeft. Als ik het goed begrepen heb, mogen we over enige maanden een bundeling van de resultaten verwachten. Dat zal ons ongetwijfeld de gelegenheid geven om hierop terug te komen.

Ik heb nog een opmerking over het onthaal bij de belangrijkste toegangspoorten. Ik heb begrip voor de beperkte budgettaire middelen. Er is echter ook het politieke aspect. Wij vinden dat Vlaanderen als toeristische regio moet worden gepromoot, ook op de luchthaven van Zaventem. Toeristen die vandaag via Zaventem het land binnenkomen, stoten op een infobalie van Tourisme Wallonie. Zo ontstaat bij hen de indruk dat ze in Wallonië arriveren en België tot dat landsgedeelte kan worden gereduceerd. We moeten daar rekening mee houden, en ons niet alleen door budgettaire overwegingen laten leiden.

De ideeën van mevrouw Demeulenaere en de heer Loones zijn het overwegen waard. Ik zal over enkele maanden hier ongetwijfeld nog op terug kunnen komen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Men betwijfelt hier het nut van die infobalies, want iedereen zou zeggen graag zo vlug mogelijk de luchthaven willen verlaten. Ikzelf behoor tot die categorie van toeristen die enkel een hotel boekt, en dan verder ter plaatse wel ziet wat er nog te doen staat. Het eerste wat ik doe op een luchthaven van aankomst is zoeken naar een stand met informatie over alle bezienswaardigheden. Met die informatie trek ik naar mijn hotel om een planning voor de komende dagen op te stellen.

Verder is het zo dat zelfs mensen die een complete reis hebben geboekt, die brochures op infostands

meenemen. Ze pikken uit die informatie ideeën op voor een uitstapje of voor een volgende reis. Ook een zakenman op doorreis kan zo ideeën opdoen voor een volgende reis met zijn gezin. Die brochures zijn dus echt wel een nuttige investering voor Vlaanderen.

Het is juist dat onbewaakte stands zullen lijden onder vandalisme en dergelijke. Toch kan dat renderen, ook langs autosnelwegen. Hoe meer er zijn, hoe beter het is. Voor Wallonië brengt het veel op. De minister zegt dat er per kwartaal amper 3000 folders worden meegenomen. Gisteren heb ik andere cijfers opgevangen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zou graag die cijfers eens onder ogen krijgen. Toenmalig minister Landuyt kwam met ontzettend lage cijfers voor die onthaalmethode. Ik zal niet ontkennen dat soms iemand door die folders wordt beïnvloed. En ik betwist niet dat er nog mensen zijn die hun reizen aanpakken zoals u. Maar ik stel vast dat ook u op voorhand uw hotel boekt.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Op mijn hotelkamer neem ik wel die informatie door en dat helpt me om een volgende reis te organiseren. En daar gaat het om.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: We mikken op mensen die in Brugge, Mechelen of Leuven het station in- of uitlopen bijvoorbeeld. We willen hen informeren over de stad en de omgeving. We willen de middelen efficiënt aanwenden. De heer Sintobin heeft gelijk als hij zegt dat we het probleem niet alleen vanuit budgettair oogpunt mogen bekijken. Ik doe dat ook niet. Ik kijk naar het potentiële effect. Een affiche of een neonreclame kan belangrijk zijn. Vergeet niet dat inzake toerisme 80 percent Vlaanderen ten deel valt, en 20 percent Wallonië toekomt. Het is dus zeker niet zo dat de 16 miljoen passagiers die in Zaventem aankomen, allemaal naar Wallonië trekken.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik zal de cijfers van OPT opzoeken en ze overhandigen. Affiches en neonreclame zijn belangrijk, want een foto zegt soms meer dan duizend woorden. Ik wil het evenwel over

de stands hebben. De brochures zijn er; verspreid ze. Zorg dat ze in handen van de mensen geraken. Aan jezelf ken je de ander, dan dat is in dit geval ook zo. In mijn familie organiseren we onze reizen op basis van brochures meegebracht van vorige reizen.

Minister Geert Bourgeois: Toeristen krijgen die brochures in handen, want ze zijn overal in Vlaanderen in verschillende talen te verkrijgen.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Maar op de luchthaven is dat niet het geval.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: De discussie over de luchthaven sleept al lang aan en is eigenlijk ook meer een discussie voor 'binnenlands' gebruik. Als ik op Zaventem arriveer, zie ik de stand van Wallonie-Bruxelles, en dan vraag ik me onmiddellijk af waar wij zijn. Ik heb me altijd getroost met de twee grote affiches die er hangen: van de Gilles van Binche en van de paardenvissers. Ik had er wel geen idee van dat ze zoveel kosten.

Uiteraard zou het beter zijn als we nog meer plaatsen hebben waar mensen folders kunnen meenemen. Ik aanvaard evenwel de kosten-batenanalyse. Spijtig genoeg zijn onze middelen niet onbeperkt, en als blijkt dat iets niet genoeg opbrengt, dan moet men het ook niet doen.

In De Morgen van vandaag staat een artikel over een onderzoek van Use-it over wat reisgidsen jonge backpackers te bieden hebben. In die gidsen wordt een beeld geschetst van een saai land, met uitzondering van de kunststeden. Ik citeer uit het artikel: 'Met voorop Brussel en vervolgens Brugge en op grote afstand daarvan Antwerpen en Gent. (...) Brugge lijkt dan weer een historische stad, maar het is allemaal dikke namaak. De middeleeuws lijkende architectuur is van negentiende- en twintigste-eeuwse makelij.' Het gaat hier duidelijk om gekleurde informatie. Wij mogen wel degelijk fier zijn op wat we te bieden hebben.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, Toerisme Vlaanderen levert degelijk werk, maar we blijven in het buitenland kampen met een imagoprobleem. Dat bleek uit het artikel dat de heer Loones zonet citeerde. Ik heb het probleem vorig jaar al eens aangekaart in deze commissie. Deze namiddag heb ik trouwens een nieuwe vraag ingediend over dit probleem.

Ik vind het goed dat Toerisme Vlaanderen naar BIAC kijkt en dat er wordt gerekend op wat goodwill. Het is niet meer dan logisch dat BIAC een goede prijs maakt voor Toerisme Vlaanderen. Het is niet nodig om alles vol te hangen met grote affiches, maar ik denk aan eenvoudige foldertjes met een plannetje erbij en een dertigtal toeristische plekken waar iets te beleven valt. Die foldertjes hoeven niet veel geld te kosten.

Ik voeg hier trouwens even fijntjes aan toe dat de Vlaamse belastingbetaler mee heeft betaald aan de luchthaven en de renovatiewerken. Als we nu zoveel geld moeten betalen, werd er destijds heel slecht onderhandeld.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, op de laatste opmerking geef ik geen commentaar. BIAC is een vennootschap naar privaat recht die de luchthaven uitbaat en werkt met de opbrengst. Dat was destijds een bewuste keuze.

Ik zal de studie van Use-it opvragen. Use-it heeft van mij ook een opdracht gekregen. Ik weet niet of de studie er een onderdeel van is.

Ik merk ook op dat Antwerpen in Parijs bijzonder trendy overkomt. De stad wordt niet als saai ervaren, maar heeft een schitterend imago. We moeten rekening houden met veel elementen, maar de brochures van Toerisme Vlaanderen die in het buitenland worden verspreid, zijn heel goed opgesteld, heel wervend en zorgen wel degelijk voor de creatie van een modern, trendy imago.

Ik zal de opmerkingen die u formuleerde, bezorgen aan Toerisme Vlaanderen. Ik herhaal nogmaals dat de grote trekkers van ons toerisme de kunststeden zijn. We promoten ze op een heel professionele manier in het buitenland. Toch zullen we die promotie evalueren. Ik heb reeds aangekondigd dat er een evaluatie komt van de buitenlandkantoren en van de marketing. We doen dit om te ontdekken wat nog beter kan en welke nieuwe initiatieven we kunnen nemen. Ik dank u voor de suggesties en zal ze aan het agentschap bezorgen dat in het licht van het Beter Bestuurlijk Beleid belast is met de uitvoering van het beleid. Het is dus niet de opdracht van de minister op te bepalen waar het agentschap folder-tjes legt. Wij kunnen enkel algemene opdrachten geven aan het agentschap dat ze op een professionele manier uitvoert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de promotie van China als investeringsland en groeiende handelspartner voor Vlaamse bedrijven

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u hebt al enkele keren China bezocht ter gelegenheid van georganiseerde handelsmissies en ter bevordering van enerzijds onze export naar en anderzijds onze import vanuit China. Steeds meer bedrijven worden door deze enorme economische groei aantrokken om er economische activiteiten te ontwikkelen.

Uit deze activiteiten volgen onvermijdelijk de nodige banktransacties. Uw promotiereizen en campagnes resulteren onvermijdelijk in een zekere verantwoordelijkheid, die u als minister ten opzichte van ons Vlaams bedrijfsleven draagt. Uit diverse bronnen en rapporten, zowel nationaal als internationaal, blijkt immers dat er zich grote problemen voordoen met de financiële situatie van de Chinese banken. Door de spectaculaire economische groei van China worden steeds meer bedrijven hiermee geconfronteerd.

Ik citeer enkele titels uit de internationale pers: 'Audit in China finds 67 Billion Yuan in Illicit Capital', 'Local Banks manipulate China's Central Bank Rules', 'Chinese Banks and Over-Hyped Bailouts', 'China's Biggest Bank Misaccounts for Billions', 'Bank of China loses over 600 Million Yuan on Fraudulent Real Estate Loan' en 'China Continues to Borrow Despite Heavy Debt'.

De moordende concurrentie van China, onder meer in de textielsector en straks ook in andere sectoren, zorgt voor vele sluitingen in Europa en een stijgend aantal delocalisaties van bedrijven naar China en andere lageloonlanden. Steeds meer Vlaamse bedrijven onderhouden handelsrelaties met China en dit is zeker niet zonder risico.

Insolvabiliteit is een van de grootste problemen van de Chinese banken. Chinese banken zijn niet te ver-

gelijken met de onze omdat zij apparaten waren, en zelfs nog zijn, van een communistisch systeem. Analyses van risico's bij het toestaan van leningen werden niet uitgevoerd in het Chinese systeem, wat gigantische tekorten heeft teweeggebracht. China probeert weg te evolueren van deze toestand en deed in 2001 aan de Wereldhandelsorganisatie de belofte om zijn banksector binnen de vijf jaar open te stellen voor buitenlandse banken. Daar is momenteel echter nog niet veel van te merken. En daar komt nog bij dat als de Chinese markt straks overspoeld wordt door degelijke Westerse banken, het probleem van de Chinese banken alleen nog maar zal vergroten omdat de Chinezen hun geld massaal aan de meer betrouwbare buitenlandse banken zullen toevertrouwen.

Het is logisch dat buitenlandse ondernemingen, waaronder ook de Vlaamse ondernemingen die handelsrelaties onderhouden met China, hierdoor in een uiterst rechtsonzekere toestand terecht komen, gezien de insolvabiliteit van de Chinese banken.

Mevrouw de minister, daarom wil ik u de volgende vragen stellen. Heeft de Vlaamse overheid weet van deze situatie en werden er ten bate van de Vlaamse ondernemingen die in China willen investeren, reeds studies gedaan die een risicoanalyse voor ogen hebben? Heeft de Vlaamse overheid weet van enige maatregel of campagne die dit probleem bij de Vlaamse ondernemers duidelijk maakt? Zo ja, welke? Zo nee, wordt er een folder of leidraad 'Ondernemen in China' overwogen waarin dit heikele punt inzake de Chinese banken wordt verduidelijkt? Hebben ondernemersorganisaties of beroepsverenigingen reeds de aandacht van de Vlaamse overheid hierop gevestigd?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, FIT raadt bedrijven die internationaal wensen te ondernemen, niet enkel in China, maar overal in de wereld, steeds aan om zich grondig voor te bereiden, om de nodige inlichtingen in te winnen over de markt en de mogelijke zakenpartner, om zich goed in te dekken tegen risico's en om zich te informeren bij de eigen bankier en juridisch adviseur alvorens contracten af te sluiten.

De adviseurs Internationaal Ondernemen van FIT geven gepersonaliseerd advies aan de bedrijven met plannen om internationaal te ondernemen en wijzen de bedrijven op de mogelijkheden om de risico's die inherent zijn aan het internationaal ondernemen, in te perken.

Er staan diverse analyses met betrekking tot risico's in China ter beschikking van de Vlaamse ondernemers. De Nationale Delcredere dienst heeft een analyse gemaakt die iedereen kan raadplegen op de website www.ondd.be. Ook kunnen de Vlaamse ondernemers een bijkomende studie opvragen van The Economist Intelligence Unit met betrekking tot hetzelfde onderwerp.

Vlaamse ondernemers kunnen hun kredieten laten verzekeren en kunnen voor advies over de betalingsmethodes ten aanzien van China continu terecht bij experts van de banksector en de kredietverzekeraars. Een voorbeeld van een expert is de heer Hans Sloek van de Nationale Delcredere dienst. Natuurlijk beschikt ook de privé-sector over voldoende experts in die materie. Als voorbereiding op het antwoord op uw vraag heb ik verschillende experts laten contacteren. Ze geven aan dat er over het algemeen geen problemen zijn met de Chinese banksector.

De vooronderstelling van de Delcredere dienst inzake de grote publieke banken luidt dat als er financiële moeilijkheden zouden opduiken, de Chinese overheid deze banken ter hulp zou snellen met een injectie van liquiditeiten en van kapitaal. Internationaal beschouwt men dit als een vorm van subsidiëring.

Evenwel is er momenteel toch een saneringsbeweging gaande. De NV Delcredere, die nog steeds federaal is, heeft als opdracht haar cliënten te beschermen tegen risico's verbonden aan internationale handelstransacties. Meer specifiek met betrekking tot China werkt Delcredere samen met de Chinese kredietvereniging Sinasure. Volgens privé-banken als KBC is de reglementering in China inderdaad complex, maar rijzen er geen problemen eenmaal men zich die reglementering eigen heeft gemaakt. KBC bespreekt met de klanten hun plannen, om persoonlijk advies te kunnen geven, op maat van het bedrijf, en bedrijven wijst te maken in die reglementering. Volgens KBC verloopt ook het betalingsverkeer met China naar behoren. Door de samenwerking met Sinasure kan KBC diverse exportfinancieringsoplossingen aanbieden aan zijn klanten.

De Vlaamse ondernemers kunnen dus steeds ook informatie inwinnen bij hun bankier.

Dan was er de vraag naar campagnes of maatregelen om dit duidelijk te maken aan de Vlaamse ondernemers. Er werden en worden reeds diverse seminars gehouden om de Vlaamse ondernemers op de hoogte

te brengen van betalingsmogelijkheden. Dat gebeurt onder meer bij UNIZO, Voka en de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel.

Precies vandaag vindt er toevallig in Brussel een seminarie plaats getiteld 'Investing in China: how KBC can be your partner', georganiseerd door KBC, in samenwerking met de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel.

Wat een folder of een leidraad inzake ondernemen in China betreft, kan ik u melden dat FIT voor de meeste landen waarmee Vlaanderen handel drijft een landendossier heeft samengesteld, met nuttige informatie over de specificiteit van het handel drijven met dat land in kwestie.

Er werd gevraagd of ondernemersorganisaties of beroepsverenigingen de Vlaamse overheid reeds attent maakten op de eerder beschreven situatie. Dat is niet het geval. Momenteel hebben we geen signalen gekregen uit die hoek dat er terzake specifieke problemen zouden rijzen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik had begrepen dat FIT terzake inderdaad het nodige werk verricht. Ik denk dat we ons nog maar aan het begin van de problemen bevinden. De explosieve economische ontwikkeling die in China momenteel gaande is, gaat zich immers voort vertalen in de financiële transacties. U zei zelf al dat de Chinese overheid bijspringt indien banken kampen met financiële problemen. Dat blijkt dus te kloppen. Het is al gebeurd. Een bijkomende vraag is in welke mate er sprake is van transparantie in dat bankwezen. Al die bedrijven zijn immers verbonden aan de staat. De Chinese overheid bedekt hun problemen met de mantel der liefde en belet dat de internationale wereld die problemen zou kennen, uit angst dat de ballon zou worden doorprikt.

We moeten dus hopen dat er op het Chinese grondgebied in de toekomst meer concurrentie kan plaatsvinden met de internationale bankwereld, waardoor onze bedrijven meer zekerheid kunnen krijgen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: We moeten eveneens voor ogen houden dat de financiële wereld in China geen monoliet is. Er zijn streken waar de toestand van de

financiële sector stabiel is, net als de lokale economie. Ik zeg wel 'lokaal', maar dan hebben we het toch over een gebied ter grootte van een groot deel van Europa. Er is dus ook sprake van regionale verschillen in China.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
